

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., a JUDr. Miroslavy Honusové ve věci

žalobce: **R. J.**
zastoupený advokátem JUDr. Lubomírem Müllerem
sídlem Symfonická 1496/9, 158 00 Praha 5

proti
žalovanému: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 9. 2021, ve věci jednorázové peněžní částky

takto:

I. **Výrok II.** rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 8. 9. 2021 č. j. X se **zrušuje** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

- II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 8 228 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám JUDr. Lubomíra Müllera, advokáta se sídlem Symfonická 1496/9, 158 00 Praha 5.

Odůvodnění:

1. Podanou žalobou se žalobce domáhal zrušení výroku II. v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, jímž byla zamítnuta žalobcova žádost o poskytnutí jednorázové peněžní částky podle zákona č. 261/2001 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „z. č. 261/2001 Sb.“), a to ve vztahu k období věznění od 1. 1. 1990 do 3. 1. 1990.
2. Žalobce uvedl, že byl rehabilitován ve vztahu k rozsudku Vojenského obvodového soudu Olomouc ze dne 29. 12. 1988 sp. zn. 1 T 164/88, na základě něhož byl vězněn až do 3. 1. 1990. Zatímco za předcházející dobu byla žalobci přiznána jednorázová peněžní částka, za dobu od 1. 1. 1990 do 3. 1. 1990 nikoli, ačkoli podle rozsudků Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 31. 10. 2008 č. j. 4 Ads 29/2008-31 a ze dne 26. 11. 2008 č. j. 4 Ads 52/2008-30 je třeba započítat také období před 25. 2. 1948 a po 31. 12. 1989, pokud věznění zahrnovalo i úsek mezi těmito daty.
3. Žalovaný ve vyjádření připustil, že se neodůvodněně odchýlil od opakovaného výkladu správních soudů. Posouzení věci ponechal na úvaze soudu.
4. Krajský soud přezkoumal napadenou část rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s. ř. s.“) a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
5. Vzhledem k tomu, že skutkové okolnosti věci byly mezi účastníky nesporné, zabýval se soud pouze otázkou právní, na kterou odpověděl již NSS v rozsudku ze dne 18. 9. 2003 č. j. 1 A 574/2002-22 takto: *Vymezuje-li zákon v § 2 odst. 1, že se vztahuje na občany České republiky, kteří byli vězněni mezi 25. 2. 1948 a 1. 1. 1990 a u kterých bylo rozhodnutí o jejich věznění zcela nebo částečně zrušeno podle zákona č. 119/1990 Sb., o soudní rehabilitaci, ve znění pozdějších předpisů nebo podle zákona č. 198/1993 Sb. o protiprávnosti komunistického režimu a o odporu proti němu, jedná se o vymezení osobní působnosti zákona. Tedy všechny osoby vězněné v dané době (zákonným způsobem rehabilitované) je třeba považovat za politické vězně podle tohoto zákona. Vymezené časové období přitom automaticky neznamená vymezení doby, v jejímž rámci musel být trest také vykonán.*
6. Krajský soud neshledal důvod, proč by se měl od tohoto výkladu odchýlit, a proto dospěl k závěru, že pokud byl žalobce vězněn i v době od 1. 1. do 3. 1. 1990, má být tato doba zahrnuta do výpočtu jednorázové peněžní částky podle z. č. 261/2001 Sb.
7. V souladu s § 78 odst. 1 s. ř. s. tedy soud zrušil žalobou napadenou část rozhodnutí žalovaného a v souladu s § 78 odst. 4 s. ř. s. vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení.

8. Procesně úspěšnému žalobci přiznal soud v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. právo na náhradu nákladů řízení. Ty sestávají z nákladů právního zastoupení za 2 úkony právní služby po 3 100 Kč a 2 režijní paušály po 300 Kč (převzetí věci, sepsání žaloby) v souladu s vyhláškou č. 177/1996 Sb., navýšené o příslušnou částku DPH, jejímž plátcem je žalobcův zástupce. Soud nepovažuje za účelně vynaložený náklad podání žalobcovy zástupce ze dne 29. 10. 2021, neboť v něm pouze zopakoval vyjádření žalovaného, se závěrem, že trvá na vyhovění žalobě, a vyčíslil náklady řízení – tedy nepřinesl nic nového k věci samé. Soud proto uložil žalovanému zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 8 228 Kč, a to podle § 64 s. ř. s. ve spojení s § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“) k rukám žalobcovy zástupce. Vzhledem k odlišné úpravě s. ř. s. a o. s. ř., týkající se nabytí právní moci rozhodnutí (srov. § 54 odst. 5 s. ř. s., § 159, § 160 odst. 1 o. s. ř.), uložil soud žalovanému povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Ostrava 18. listopadu 2021

JUDr. Monika Javorová

předsedkyně senátu